

Arrest

nr. 156 243 van 9 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEPOTTER loco advocaat S. MICHOLT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X in X, in het district Qarghayi van de provincie Laghman. U verklaart van origine Pasjtoe van de Naser-stam te zijn. Uw vader was stamleider van de Naser. Hij was een vermogend en invloedrijk persoon. U verklaart dat uw vader uit angst voor kidnapping u op uw elfde van school af haalde. Uw vader zou, in zijn rol als stamleider, in de laatste verkiezingen campagne gevoerd hebben voor Sayyaf. Hij zou geprobeerd hebben door middel van verschillende meetings stamleden te overtuigen voor Sayyaf te stemmen. Toen deze niet voorbij de eerste ronde raakte en zijn steun uitsprak voor Dr. Abdullah Abdullah verklaarde uw vader zijn

steun aan Ashraf Ghani. U verklaart dat het toen ook draaide om een strijd tussen Pasjtoe-sprekenden en de Farsi-sprekenden, waarbij de eersten voor Ashraf Ghani stemden en de anderen voor Abdullah Abdullah. Vier tot zes maanden voor uw vertrek bedreigden de taliban uw vader en stelden dat hij diende te stoppen met het helpen van een man die van de Verenigde Staten kwam en een ongelovige was. Uw vader verklaarde daarop dat hij als leider van zijn stam wist wat het beste was voor zijn stam. U verklaart dat uw vader drie keer gebeld werd door de taliban. Op 10/08/1393 – 1 november 2014 volgens Gregoriaanse kalender (g.k.) – 's nachts kwamen mannen naar uw huis en ontvoerden uw vader. Op dat moment verbleef u in Farmankhel bij uw zus en schoonbroer waar u uitgenodigd werd. Uw moeder belde u op om het nieuws te melden en zei u niet terug te keren naar huis. U verklaart dat uw schoonbroer en dorpsoudsten naar het districtscentrum gingen om klacht in te dienen. Die zonden de klacht door naar het provinciaal centrum en daar zeiden ze dat ze geen veiligheidstroepen konden geven om het huis te beschermen. Ze beloofden uw vader te zoeken en verklaarden dat ze protesten konden organiseren om de actie te veroordelen. Twee dagen nadien zou de taliban teruggedaan zijn naar uw huis, op zoek naar u en uw broer. U verklaart dat uw moeder uw broer verborgen hield voor de taliban. U bleef nog drie dagen bij uw schoonbroer en toen vroeg uw moeder aan uw schoonbroer om de reis te regelen voor uzelf en uw broer, die mee kwam met uw moeder. U verliet het land samen met uw broer. In Iran raakte u echter uw broer kwijt en uiteindelijk kwam u op 11 januari 2015 alleen in België aan waar u op 12 januari 2015 asiel aanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de taskara van u en uw vader neer. Daarnaast legt u ook een elftal foto's neer waarop uzelf te zien bent en waarop uw vader te zien is. Vervolgens legt u 2 video's neer waarin uw vader op een campagne-meeting van Sayyaf spreekt. Tenslotte legt u ook de enveloppes voor waar alles in verstuurd werd neer.

Na het interview stuurde uw advocaat, S.M., nog een brief naar het CGVS waarin gevraagd werd om rekening te houden met uw gemoedstoestand tijdens het gehoor die de oorzaak zou zijn geweest van lacunes in uw kennis.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 23 januari 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3 § 2, 2° ; 6 § 2, 1° ; 7 en 8 § 1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was en niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie koestert of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de oorzaak van de door u aangehaalde problemen namelijk de politieke activiteiten van uw vader en de gevolgen ervan. Er kan evenmin geloof worden gehecht aan uw beweringen over uw recente verblijfplaatsen en uw profiel van ongeschoolde minderjarige.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de activiteiten die uw vader naar aanleiding van de presidentsverkiezingen zou hebben ontplooid. Uw kennis van deze activiteiten en van de verkiezingscampagne zelf is immers beperkt. Zo bleek u niet te weten waar uw vader allemaal diende naartoe te gaan toen hij werkzaam was voor de presidentskandidaten. U verklaart dat u zeker weet dat hij een keer naar Kaboel geweest is maar u hebt geen weet van andere plaatsen waar hij heen ging (CGVS, dd. 09/03/15, p. 6).

Over de kandidaten die uw vader steunde kon u evenmin gedetailleerde informatie geven. Van Sayyaf verklaart u niet te weten waarvan hij afkomstig is maar verklaart u wel dat hij in Kaboel woont (CGVS, dd. 09/03/15, p. 8). Toen u gevraagd werd tot welke etnische groep hij behoort, verklaart u zijn stam niet te kennen. Toen u nogmaals gevraagd werd naar zijn etniciteit beperkt u zich tot de stelling dat hij tot de islam behoort en Afghaan is (CGVS, dd. 09/03/15, p. 8). Ook zijn politieke partij kon u niet benoemen (CGVS, dd. 09/03/15, p. 9). Uit informatie blijkt dat Sayyaf van origine Pasjtoe is en een eigen politiek partij genaamd Tanzim-e Dahrat-e Islami-ye Afghanistan opgericht heeft. Het is merkwaardig dat u elementaire kennis met betrekking tot Sayyaf ontbeert. Temeer omdat u verklaart dat uw vader ten tijde van de jihad voor Sayyaf zou gewerkt hebben (CGVS, dd. 09/03/15, p. 9) en in de recente periode zijn kandidaatstelling voor de presidentsverkiezingen zou ondersteund hebben.

Van Ashraf Ghani, die uw vader zou gesteund hebben in de tweede ronde, is uw kennis eveneens beperkt. Toen u gevraagd werd wie zijn vicepresidenten waren verklaart u dat Dostum de eerste vicepresident was en Abdullah Mazari, afkomstig van Mazar-e Sharif, de tweede vicepresident was (CGVS, dd. 09/03/15, p. 10). Uit informatie blijkt evenwel dat de tweede vicepresident van Ashraf Ghani Sarwar Danish, Hazara van origine en afkomstig van de provincie Daikundi, was. Van Dostum wist u

enkel te zeggen dat hij Tadzjiek was (CGVS, dd. 09/03/15, p. 10). Uit informatie blijkt echter dat Dostum de leider is van de Oezbeekse gemeenschap in Afghanistan en dus geen Tadzjiek is. Bovendien verklaart u dat Ashraf Ghani één tot anderhalf jaar geleden naar Afghanistan terugkwam. Gevraagd naar zijn betrekking op dat moment verklaart u niet te weten wat hij voor de verkiezingen deed (CGVS, dd. 09/03/15, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat Ashraf Ghani sinds december 2001 terug in Afghanistan is en dat hij van 2002 tot 2004 Minister van Financiën was. Later werd hij rector van de universiteit van Kaboel. In 2009 kwam hij op in de verkiezingen tegen Karzai. De informatie waarop het CGVS zich baseert werd aan uw administratief dossier toegevoegd. Uw kennis met betrekking tot de kandidaten waarvoor uw vader campagne voerde is uitermate beperkt en doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat hij in het campagne team van de kandidaten zou gezeten hebben.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de verkiezingen zelf op vele vlakken foutief. Volgens uw verklaringen was de tweede ronde van de verkiezingen in asad 1393 (tussen 23 juli 2014 en 22 augustus 2014 volgens de Gregoriaanse kalender (GK)) (CGVS, dd. 09/03/15, p. 8). Uit informatie blijkt echter dat de tweede verkiezingsronde op 14 mei 2014 uitgeroepen werd en er gekozen werd op 14 juni 2014, dus ruim voordat u verklaart dat de tweede ronde zou plaatsgevonden hebben. Indien uw vader daadwerkelijk deel uitmaakte van het campagne team van een presidentskandidaat kan van zijn zoon op zijn minst verwacht worden dat hij op de hoogte is van de data van de campagne en de verkiezingen. uw gebrek aan kennis bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw vader deel zou uitmaken van het campagne team van Ashraf Ghani. Temeer omdat u verklaart dat uw vader zijn steun opzegde voor Sayyaf na de eerste ronde, om vanaf dan te pleiten voor Ashraf Ghani en voor hem campagne voerde in de tweede ronde (CGVS, dd. 09/03/15, p. 7 en p. 10).

Ook verklaart u dat u de verkiezings slogan van Ashraf Ghani vergeten bent, maar dat u deze van Abdullah Abdullah wel kent, nl. *change and continuity* (CGVS, dd. 09/03/15, p. 11). Uit informatie blijkt echter dat *change and continuity* de slogan van Ashraf Ghani was en niet deze van Abdullah Abdullah. Mocht uw vader daadwerkelijk actief deelgenomen hebben aan de campagne van Ashraf Ghani, zou u op de hoogte moeten zijn van de slogan van de kandidaat waarvoor uw vader werkte.

Op basis van het bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering de zoon te zijn van een lid van het campagne team van Sayyaf of Ashraf Ghani die werkzaam was tijdens de laatste verkiezingen in Afghanistan. De taskara's en de foto's die u voorlegt volstaan niet om aan te tonen dat de man waarmee u op de foto staat afgebeeld uw politiek actieve vader betreft. Met betrekking tot de taskara's moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afgaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afgaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Ook uit de foto's die u voorlegt kan geen familiale band worden afgeleid tussen u en de persoon die op andere foto's en op de video die u voorlegt wordt afgebeeld als actief binnen Afgaanse politieke kringen. De andere foto's waar uzelf met uw beweerde vader en broer op staan afgebeeld houden geen verband met de beweerde activiteiten van uw vader en zijn dan ook niet van aard om de geloofwaardigheid van uw beweringen erover te herstellen.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw beweringen over de activiteiten van uw vader kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij als gevolg ervan zou hebben gekend. Uw verklaringen hierover worden verder ondergraven door tegenstrijdige verklaringen die u hierover aflegde. Zo stelt u in de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) die aan de hand van uw verklaringen werd opgesteld dat uw vader dreigbrieven kreeg van de taliban (MINTEH, fiche NBMV, p. 4). Bij het CGVS echter verklaart u dat uw vader enkel gebeld zou geweest zijn door de taliban (CGVS, dd. 09/03/15, p. 20-21). Gevraagd of uw vader ooit een dreigbrief zou gekregen hebben verklaart u dat dit niet het geval was en bevestigt u dat hij enkel gebeld werd (CGVS, dd. 09/03/15, p. 32). Verder verklaart u aanvankelijk dat uzelf samen met uw familie en de dorpsoudsten klacht indiende ten gevolge van de ontvoering van uw vader (CGVS, dd. 09/03/15, p. 20). Toen u later gevraagd werd hoeveel keer u naar het districtscentrum ging stelt u dat u één enkele keer ging om uw taskara op te halen. Geconfronteerd met deze tegenstelling in uw relaas legt u uit dat enkel uw schoonbroer samen met de dorpsoudsten klacht ging indienen (CGVS, dd. 09/03/15, p. 26).

Uit het voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw stellingen inzake de problemen van uw vader. Aan uw persoonlijke problemen met de taliban die u te beurt zouden zijn gevallen ten gevolge van de activiteiten van uw vader kan logischerwijze evenmin geloof worden gehecht. Deze problemen zijn namelijk duidelijk gelinkt. Zo verklaart u dat de taliban u en uw broer wou ontvoeren omdat ze stelden dat u dezelfde weg op ging als uw vader en tegen hen zou zijn. Ze vreesden ook dat u wraak zou willen nemen voor uw vader (CGVS, dd. 09/03/15, p. 22-23). U toont bijgevolg niet aan dat u

een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring in de jaren voor uw vertrek in het dorp Surkhakan in het district Qarghayi van de provincie Laghman gewoond te hebben. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis van de recente gebeurtenissen in uw dorp Surkhakan in Qarghayi ontoereikend is. Gevraagd naar belangrijke gebeurtenissen in uw dorp verklaart u dat er twee bekende taliban van uw dorp gedood werden op de Black Mountain. Toen u naar andere belangrijke veiligheidsincidenten gevraagd werd in uw dorp verklaart u dat er veel incidenten gebeurden maar dat u zich geen grote zaken herinnert (CGVS, dd. 09/03/15, p. 27). Omdat u zelf niets aanbracht, werd u gevraagd of u weet had van een tanker die explodeerde. Daarvan verklaarde u gehoord te hebben, maar gaf u aan niet te weten wanneer deze gebeurtenis plaatsvond omdat u niet naar buiten mocht (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Uit informatie blijkt dat er een aantal maanden voor uw vertrek op 18 juni 2014 een bom op een tanker ontplofte in uw dorp waarbij 3 dodelijke slachtoffers vielen. Van deze aanslag in uw dorp zou u als inwoner van Surkhakan zeker op de hoogte moeten zijn.

U werd ook gevraagd of er bomaanslagen waren in Surkhakan toen u daar woonde. U verklaart dat u het niet meer weet omdat u thuis bleef (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Er werd u ook gevraagd of er ooit een grote explosie was in uw dorp. U verklaart niet gehoord te hebben van bomaanslagen in uw dorp maar dat u wel hoorde dat er in de provinciale hoofdstad veel incidenten waren (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Daar zou Abdullahi Laghmani – de vicepresident van het veiligheidsdepartement – samen met Imadudin en Malang – het hoofd van de provinciale council – omgekomen zijn bij een aanslag. Dat u zich deze aanslag in de provinciale hoofdstad wel zou herinneren en geen aanslagen in uw dorp is merkwaardig en doet vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is. Toen u gevraagd werd wanneer de aanslag in de provinciale hoofdstad was, stelt u dat dit drie of vier jaar geleden gebeurd moet zijn (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Uit informatie blijkt echter dat de aanslag op 2 februari 2009 plaatsvond, meer dan zes jaar geleden. Daarnaast werd u gevraagd of er ooit een soldaat omkwam in uw dorp. U verklaart dat er in uw dorp niet veel gebeurde maar dat u wel hoorde van een aanslag in de provinciale hoofdstad waarbij u het terug hebt over de aanslag op Abdullah Laghmani (CGVS, dd. 09/03/15, p. 32). Uit informatie blijkt echter dat er soldaat van het Afghaans nationaal leger in Surkhakan bij een

bomexplosie omkwam op 30 oktober 2011. Gevraagd naar gevechten met de taliban verklaart u het niet meer te weten (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Uit informatie blijkt echter dat er in februari 2012 naar aanleiding van gevechten 15 taliban werden gedood in Surkhakan. Uit informatie blijkt bovendien dat er in juli 2011 twee doden en vier gewonden vielen bij een aanval van de taliban in Surkhakan. In juni 2011 werd volgens informatie ook de man van een plaatselijke politica die in de tweede kamer zetelt doodgeschoten. Zijn lichaam werd in uw dorp aangetroffen. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat u, indien u daadwerkelijk recent zou zijn vertrokken uit Surkhakan, op de hoogte zou zijn van bovenstaande incidenten.

Ook uw kennis van recente infrastructuurwerken blijkt beperkt. Zo werd u gevraagd of in uw regio recent wegen werden gebouwd. U verklaart dat er in recente tijd niet aan de wegen gewerkt was. Ze waren al geplaveid. Verder verklaart u dat er 5 of 6 jaar geleden aan de wegen gewerkt werd (CGVS, dd. 09/03/15, p. 29). Uit informatie blijkt echter dat in 2013, twee jaar geleden en één jaar voor uw vertrek, een weg van uw eigen dorp Surkhakan naar Metharlam gebouwd werd en dat deze voor een betere doorstroming van het verkeer moest zorgen. In 2012, een drietal jaar geleden en twee jaar voor uw vertrek, werd bovendien een alternatieve weg voor de Kabul-Jalalabad weg aangelegd door het PRT. Ook van deze informatie kan van een inwoner van Surkhakan tot 6 november 2014 redelijkerwijze worden verwacht dat hij hiervan op de hoogte is. De informatie waarop het CGVS zich baseerde werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Omdat u verklaart dat uw vader campagne voerde tijdens de verkiezingen werd ook geïnformeerd naar kiesbureaus in uw district of in de buurt van uw dorp. U verklaart dat er één in het districtscentrum was en één in uw stad. Gevraagd naar andere verklaart u dat er in andere districten ook kiesbureaus waren en dat er enkel in uw stad en in het districtscentrum kiesbureaus waren (CGVS, dd. 09/03/15, p. 29). Uit informatie blijkt evenwel dat er 22 kiesbureaus waren in uw district tijdens de laatste ronde van de verkiezingen, wat niet strookt met uw verklaringen. Verder bleek u tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal niet op de hoogte van de naam van het districtscentrum van uw district Qarghayi (CGVS, dd. 09/03/15, p. 26). Uit informatie blijkt dat dit Lalkhanabad is. Inzake het districtshoofd van Qarghayi bij uw vertrek verklaart u dan weer dat dit Salatullah Behbud is terwijl uit informatie blijkt dat deze Asadullah Behbud heet. Toen u Haji Saleh Mohammad Niazai – districtshoofd van 2007 tot 2011, voor Behbud – voorgelegd werd, kon u geen informatie verstrekken over de persoon (CGVS, dd. 09/03/2015, p. 19).

Ten slotte verklaart u vreemd genoeg nooit van overstromingen gehoord te hebben in uw dorp (CGVS, dd. 09/03/15, p. 29), terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat er in 2010 wel degelijk overstromingen waren in Surkhakan en in het district Qarghayi. Alle informatie waarop het CGVS zich baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u in de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan in het dorp Surkhakan van het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman hebt gewoond.

Met betrekking tot uw profiel van ongeschoolde minderjarige dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover niet overtuigen. In dit verband verklaart u immers 15 jaar en 6 maanden oud te zijn geweest toen u asiel aanvraagde. Zoals eerder werd aangegeven blijkt uit de leeftijdstest echter dat u op het ogenblik van het leeftijdsonderzoek zeker ouder was dan 18 jaar. Voorts verklaart u dat u sinds uw elfde van de school werd gehaald omdat uw vader bang was dat u mogelijk zou ontvoerd worden. Het is evenwel weinig aannemelijk dat uw vader u uit angst voor ontvoering van de schoolbanken van een school in Surkhakan zou halen om u vervolgens vrij te laten spelen in Surkhakan en boodschappen te laten doen in de bazaar van het dorp (CGVS, dd. 09/03/15, p. 4-5). Dit doet vragen rijzen bij uw daadwerkelijke ongeletterdheid en uw daadwerkelijk profiel Welke dan ook niet als verklaring voor uw beperkte kennis van uw regio van herkomst en van de activiteiten van uw vader kan worden aanzien.

Ook de verklaring van uw advocate voor uw beperkte kennis -u kon zich niet kon concentreren tijdens het gehoor omdat u een boete zou gekregen hebben bij de NMBS en zou bijgevolg een aantal vragen niet of fout hebben beantwoord- volstaat niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Er kan immers geenszins worden aangenomen dat een boete op de trein dermate grote gevolgen zou hebben op uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen met betrekking tot de feiten die aan de basis van uw vlucht zouden hebben gelegen.

De door u neergelegde documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet. Uw eigen taskara en de taskara van uw vader kunnen de geloofwaardigheid van uw ongeloofwaardige verklaringen over uw recente herkomst niet herstellen aangezien documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen.

Er moet eveneens worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afgaanse documenten zijn, ook na gedegen

onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 9 maart 2015 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd naar het einde van het gehoor toe en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat er geen geloof werd gehecht aan het feit dat u recent in het dorp Surkhakan in Qarghayi gewoond hebt. Er werd voorts benadrukt het mogelijk was dat u ergens elders woonde in de jaren voor uw vertrek. Dit zou op zich niet problematisch zijn, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28, p. 31 en p. 32). U stelde dat u veel informatie gaf over het district en niet wist waarop deze beweringen steunden (CGVS, dd. 09/03/15, p. 28). Nogmaals geconfronteerd met uw ongeloofwaardige verklaring dat u recent afkomstig bent van Surkhakan in Qarghayi verklaart u dat zeker van die stad bent en er recent bent vertrokken. U verklaart ook dat er in Durahi een poster hangt van Abdullah Laghmani, dat er een pompstation, Hassankhel, en een moskee, Abu Zahar, is (CGVS, dd. 09/03/15, p. 31 en p. 32). Deze verklaringen veranderen niets aan het ontberen van kennis over de recente gebeurtenissen in uw dorp Surkhakan in Qarghayi, waarvan redelijkerwijze kan worden verondersteld dat u ervan op de hoogte bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Volgens verzoeker gaat verweerder uit van verkeerde veronderstellingen. Hij stelt dat de tolk weigerde te aanvaarden dat hij iets niet wist. De tolk legde de druk zeer hoog, waardoor hij geregeld antwoorden gaf waarvan hij niet overtuigd was maar hij durfde niet meer te zeggen dat deze verkeerd waren. Bijgevolg werden sommige vragen verkeerd beantwoord. Een dergelijke druk van een tolk is niet aanvaardbaar, aldus verzoeker. Tevens benadrukt hij dat hij de ochtend van het interview tijdens zijn treinreis naar Brussel "*een boete van de NMBW kreeg (omdat hij per ongeluk in eerste klasse zat)*". Gelet op zijn jonge leeftijd en de situatie waarin hij zich als asielzoeker bevindt, heeft hij tijdens het gehoor heel wat stress ondervonden omwille van deze boete.

Vervolgens stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen wel degelijk blijkt dat hij gedetailleerd en geloofwaardig over de politieke activiteiten van zijn vader kan praten. Hij wijst erop dat het zijn vader was en niet hij zelf die tijdens de verkiezingen werkte, zodat het logisch is dat hij als minderjarige jongen niet wist waar zijn vader allemaal naartoe diende te gaan. Betreffende de door zijn vader gesteunde

presidentskandidaten, blijkt uit zijn gehoorverslag dat hij voldoende heeft kunnen antwoorden op de gestelde vragen. Hij legde enkele foutieve verklaringen af met betrekking tot de heer Ashraf Ghani, doch hij merkt op dat hij wel degelijk de heren Dostum en Danish heeft vermeld maar dat de tolk hem woorden in de mond heeft gelegd. Hij vermeldde zelf nooit de heer Abdullah Mazari. Met betrekking tot de verkiezingen zelf wordt in de bestreden beslissing slechts één punt aangehaald waarop verzoeker verkeerd heeft geantwoord. Hij wijst erop dat hij wel correct antwoordde op de vraag naar de datum van de tweede ronde van de verkiezingen. Hij vermeldde wel degelijk de maand mei; de maand augustus heeft hij enkel vermeld wanneer werd gevraagd wanneer hij uit zijn dorp is vertrokken. Hij wijst er tevens op dat de Afghaanse politiek niet in zijn gebied van interesses ligt, waardoor hij er slechts in algemene bewoordingen over kan praten.

Verder blijft verzoeker bij zijn verklaringen omtrent de door de familie neergelegde klacht en over de door zijn vader ontvangen dreigtelefoontjes. Het waren zijn schoonbroer en de dorpsoudsten die in het districtscentrum klacht gingen indienen. Hij was hier zelf niet bij en ging pas een eerste maal naar het districtscentrum wanneer hij zijn taskara ging ophalen. Verzoeker wijst erop dat de fiche "niet-begeleide minderjarige vreemdeling" zich niet in het administratief dossier bevindt en dat hij tijdens zijn gehoor hiermee niet werd geconfronteerd.

Voorts voert verzoeker aan dat hij geen enkele reden heeft om over zijn recente afkomst te liegen. Hij wijst erop dat hij analfabeet is en niet lang naar school ging. Hij stelt dat hij een jongeman is, die naast buitenspelen voor zijn huis en af en toe inkopen doen, niets deed. Hij kwam bijna nooit buiten zijn dorp. Desondanks is zijn kennis over zijn geboortedorp en de omliggende omgeving volgens hem zeer breed. Hij meent dat verweerder geen rekening hield met zijn profiel van jonge, niet-opgeleide man die niet kan lezen of schrijven. Hij wijst erop dat geen vragen werden gesteld over zijn dagelijks leven in Afghanistan (zijn beroep, zijn vrije tijd, hoe hij leefde *et cetera*). Hij stelt dat het onredelijk is om van hem een uitgebreide kennis te verwachten van gedetailleerde sociale, geografische en politieke gegevens. Volgens hem negeert verweerder de elementen die hij wel correct heeft beantwoord. Hij meent dat hij zijn recente, Afghaanse afkomst afdoende heeft aangetoond. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Aangaande zijn kennis van de recente gebeurtenissen in zijn regio, benadrukt verzoeker nogmaals dat hij een jonge, niet-opgeleide man is die niet kan lezen of schrijven en dat de tolk tijdens het gehoor zeer veel druk op hem uitoefende. Met betrekking tot de overstromingen in zijn stad Surkhakan verduidelijkt verzoeker dat hij geen weet heeft van grote overstromingen, doch enkel van kleine overstromingen.

Voorts acht verzoeker het volledig onterecht dat zijn taskara niet ondersteund wordt door geloofwaardige verklaringen. De aangehaalde informatie over het frauduleus bekomen van identiteitsdocumenten is algemene, objectieve informatie die volgens hem niet kan worden toegepast op zijn individuele situatie.

Hij stelt dat er in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op zijn vluchtrelaas en wijst erop dat hij bedreigd werd door de taliban. Hij wijst er tevens op dat de Afghaanse overheid zichzelf niet kan beschermen tegen de taliban, "*laat staan z'n burgers*".

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, en van de materiële motiveringsplicht, "*minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*".

Onder verwijzing naar een hele reeks rapporten en artikelen, voert verzoeker aan dat er in zijn regio van herkomst een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. De veiligheidssituatie is volgens hem allerminst stabiel. Hij meent dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een e-mail van hem aan het CGVS van 23 maart 2015 (stuk 18) en een bundel met rapporten en artikelen (stukken 3-17).

Ter terechtzitting legt verzoeker een foto neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zoals gewijzigd door artikel 18 van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen II (1) (*BS* 22 augustus 2013), bepaalt dat de partijen de voorzitter tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.

Aangezien de ter terechtzitting neergelegde foto, zonder verdere toelichting niet is vervat in of begeleid wordt door een aanvullende nota en enkel werd opgenomen in een inventaris, hetgeen niet kan worden gezien als een aanvullende nota zoals bedoeld in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet (rechtsplegingsdossier, stuk 7), wordt deze, gelet op het voorgaande, ambtshalve uit de debatten geweerd.

Waar verzoeker stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen, aangezien deze zinsnede geen enkele inhoudelijke waarde heeft.

Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient erop gewezen dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld.

Waar verzoeker wijst op zijn profiel van niet-opgeleide, minderjarige analfabeet, dient er vooreerst op gewezen dat blijkens uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie van de Dienst Voogdij (stuk 11) blijkt dat verzoeker niet kan beschouwd worden als minderjarige. Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 11). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Het feit dat verzoeker zowel tijdens zijn gehoor op het CGVS als in onderhavig verzoekschrift blijft vasthouden aan zijn verklaring dat hij op 31 juli 1999 geboren is, wijst erop dat hij doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden, hetgeen manifest afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt: *“Met betrekking tot uw profiel van ongeschoolde minderjarige dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen hierover niet overtuigen. In dit verband verklaart u immers 15 jaar en 6 maanden oud te zijn geweest toen u asiel aanvraag. Zoals eerder werd aangegeven blijkt uit de leeftijdstest echter dat u op het ogenblik van het leeftijdsonderzoek zeker ouder was dan 18 jaar. Voorts verklaart u dat u sinds uw elfde van de school werd gehaald omdat uw vader bang was dat u mogelijk zou ontvoerd worden. Het is evenwel*

weinig aannemelijk dat uw vader u uit angst voor ontvoering van de schoolbanken van een school in Surkhakan zou halen om u vervolgens vrij te laten spelen in Surkhakan en boodschappen te laten doen in de bazaar van het dorp (CGVS, dd. 09/03/15, p. 4-5). Dit doet vragen rijzen bij uw daadwerkelijke ongeletterdheid en uw daadwerkelijk profiel Welke dan ook niet als verklaring voor uw beperkte kennis van uw regio van herkomst en van de activiteiten van uw vader kan worden aanzien.” Verzoeker kan dan ook niet de motieven in de bestreden beslissing weerleggen door te wijzen op zijn ongeloofwaardig profiel van niet-opgeleide, minderjarige analfabeet. Waar verzoeker opmerkt dat tijdens zijn gehoor geen vragen werden gesteld over zijn dagelijks leven in Afghanistan, laat hij bovendien na om weer te geven welke elementen van zijn dagelijks leven volgens hem belangrijk zouden zijn bij het beoordelen van zijn asielaanvraag, alsook waarom dit volgens hem belangrijke elementen zouden zijn. Verzoeker stelt weliswaar dat niet werd gevraagd naar zijn beroep, zijn vrije tijd, hoe hij leefde *et cetera*, doch hij geeft in zijn verzoekschrift geen enkel concreet antwoord op deze vragen. Daarenboven is verzoeker zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en is het niet aan de *protection officer* om het gehoor te “sturen”.

Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens zijn gehoor mentaal aangeslagen was omdat hij tijdens zijn treinrit op weg naar het gehoor een boete kreeg (verzoekschrift, stuk 18), wordt er in de bestreden beslissing terecht geoordeeld dat dergelijk verweer niet volstaat om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij in staat is om zijn vluchtmotieven op een coherente en geloofwaardige wijze uiteen te zetten. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoekers verweer dat de tolk tijdens zijn gehoor niet wou aanvaarden dat hij iets niet wist, dat deze tolk hem woorden in de mond heeft gelegd en dat hij omwille van deze druk foutieve of onvolledige antwoorden gaf, kan evenmin aanvaard worden. Immers, noch verzoeker, noch zijn raadsman maakten tijdens het gehoor enige opmerking over het feit dat de tolk teveel druk op hem zou leggen of dat hij onder invloed van deze druk foutieve of onvolledige antwoorden zou hebben gegeven. Het gaat hier dan ook om niet meer dan een loutere *post factum*-verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen teneinde een verklaring te kunnen bieden voor de in de bestreden beslissing terecht vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden. Dergelijk verweer is niet dienstig.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

De fiche “niet-begeleide, minderjarige vreemdeling” bevindt zich overigens wel degelijk in het administratief dossier (stuk 15). Het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. In de mate dat verzoeker zou doelen op het feit dat hij niet geconfronteerd werd met de argumenten en de bijkomende informatie vooraleer de bestreden beslissing werd genomen door de verwerende partij, dient hij erop gewezen te worden dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker stelt dat niet hij, maar zijn vader tijdens de verkiezingen werkte, dient erop gewezen dat, aangezien hij omwille van onder meer de politieke activiteiten van zijn vader in België internationale bescherming vraagt, redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege informeert met betrekking tot deze politieke activiteiten. Hierbij kan herhaald worden dat geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde profiel van niet-opgeleide, minderjarige analfabeet (zie *supra*). Verder dient

vastgesteld dat verzoeker wel degelijk Abdullah Mazari vermeldde (gehoorverslag CGVS 9 maart 2015, p. 10). Waar verzoeker stelt dat hij enkel naar het districtscentrum ging om zijn taskara op te halen en dat zijn vader enkel dreigtelefoontjes kreeg en nooit dreigbrieven, dient erop gewezen dat verzoeker hier niet verder komt dan het bevestigen van één versie van de vastgestelde tegenstrijdigheden, hetgeen deze tegenstrijdigheden uiteraard niet ongedaan maakt.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Verzoeker komt in onderhavig verzoekschrift niet verder dan te wijzen op zijn ongeloofwaardig profiel (zie *supra*) en op elementen die hij volgens hem wel correct heeft weergegeven (zie *supra*). Verder volhardt hij in zijn verklaringen. Het volharden in reeds afgelegde verklaringen, zonder de motieven in de bestreden beslissing aangaande deze verklaringen *in concreto* te trachten te weerleggen, is evenwel geen dienstig verweer. Waar hij verduidelijkt dat hij tijdens zijn gehoor bedoelde dat er geen grote overstromingen in zijn regio van herkomst waren, enkel kleine overstromingen, komt hij opnieuw niet verder dan het uiten van een loutere *post factum*-verklaring, hetgeen opnieuw geen dienstig verweer is. Nergens uit het gehoorverslag blijkt immers dat hij een onderscheid maakte tussen grote en kleine overstromingen.

Wat betreft zijn taskara, kan niet worden ingezien waarom de aan het administratief dossier toegevoegde informatie met betrekking tot corruptie en valse Afghaanse documenten (zie map 'Landeninformatie') geen toepassing zou kunnen vinden *in casu*.

Voorts dient opgemerkt dat de rapporten en artikelen bij onderhavig verzoekschrift (stukken 3-17) niet van aard zijn om de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) te weerleggen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op de overtollige motieven kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente)

verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER